

Antonii Thylesii Consentini poemata, Cyclops et Galatea.

<https://hdl.handle.net/1874/420681>

gce

6

 ANTONII

THYLESII CONSENTINI POE

MATA, CYCLOPS ET

GALATEA.

TIGVRI, EX AEDIBVS CHRIS

tophori Frofchouer, Anno M. D.

XXXI.

CHRISTOPHORVS FROSCHOVER

Tigurinæ iuuentuti S.

Vum nouam Antonij Thylesij uiri doctissimi Tragœdiam, quæ Imber Aureus inscribitur, tam auide amplexi sitis, ut eam etiam magnifice, feliciterq; frequētissimo in Theatro arte scenica egeritis, ubi Græcas & latinæ subinde Fabulas non sine laude luditis, arbitror equidē me uobis rem pergratam, omnibusq; poëticæ studiosis facturū, si eiusdem Thylesij pulcherrimum poëma, cui titulus Cyclops, typis excuderem. cuius argumentum hoc est. Aeneas Achemenidem ab Vlysse in antro Polyphemi inter trepidationem relictum, sed iam abs se in nauem receptum, seruatumq; interrogat, quas Polyphemus post effossum oculum que-relas ediderit, eas Achemenides non grauatim Aeneæ ac pulcherrime refert. Sed & alia Thylesij nostri poëmata, quæ apud nos adhuc latent, expectate, & Valete. Tiguri XII. die Martij, Anno M. D. XXXI.

Virg. 3.
Aenci.

ANTONII

THYLESII CONSENTINI.

CYCLOPS.

HOC quoq; Achemenides referas. timor omnis abesto. Aeneas.
Aequora namq; tenet iam classis. fare agè Cyclops
Quos fremitus. miseros solitus quos edere questus,
Lucis inops errat dum cassus lumine. & heros
Exanimis procul alta petens effugit Vlysses.

Nate Dea, Teucrum decus, & spes certa, fatebor Achemenides.
Sospite quo nunquam Neptunia Pergama flammis
Consedisse, iuuant quando hæc, quæ sæpius hausi
Auribus, expediam dictis. præcordia quamuis
Pulsat adhuc, prohibetq; pauor audita profari.

Est prope spumantes fluctus sub rupibus Aetnæ
Speleum scopulis super impendentibus ingens.
Dira domus, suffixa horrent ubi terga ferarum
Brachiaq; infirmi dependent squallida tabo.
Inde ferus, cum uix aperit Sol aureus orbem,
Egreditur pecudes inter, uastusq; recumbit,
Qua salis assiduo pulsu caua saxa resultant.
Hinc procul è densis latitans ubi conditus umbris
Errabam, tales iactantem uoce querelas
Auribus his tacitus suspensis sepe notau.

THY LESII

Cyclops Inuisum superis caput hoc cur parcis in undas
 alloqui= Lethæas undas tandem demergere? si qua
 tur Pro= Es Dea Trinacriæ, quæ rapta silentibus umbris
 serpinā. Imperitas. memini questus audisse parentis,
 Parentis Armatusq; animis ingentibus ilicet ultro
 Cereris. Accurri laturus opem. timor ante sed illum
 illum Plu Abstulerat. uolui tibi quam peperisse salutem,
 tonem. Hanc mihi ne inuideas. age rursus fistula carmen.

Aut pater altitonans unum è tot millibus ignem
 Fulmineum. tibi quem manus hæc formauerat olim
 Incute, ut immani transfixus uerbere uite
 Quod superest, reddam. placitaq; in morte quiescam.
 Enceladus quondam uelut actus turbine uasto
 Mole sub hac flammæ spirat latere ustus & ardet
 Secula tot, nunquam Iouis ira extincta quiescit.
 Applorans rursus dic mecum fistula carmen.

Iam procul Eois surgens rubicunda tenebras
 Dispulit ore nitens roscæ Titonia coniux,
 Vndiq; & extinctus stellarum diffugit orbis,
 Mox ruit, elabensq; flagrantibus exit ab undis
 Extremas radijs lustrans Sol igneus oras,
 Et tremulis fulgore uadis accenditur æquor,
 Impellunt animæ quod leniter aspirantes.
 Omnia quæ quondam fuerant mihi dulcia uisu.
 Quæ nunc perpetua percunt caligine mersa.

Applorans

CYCLOPS.

Applorans rursus dic mecum fistula carmen.

Plurima per sylvas errat uaga turba uolucrum
 Natiuis depicta coloribus. illa nec usquam
 Conspicienda fuit celeri per inania lapsu,
 Argutis tantum resonant loca uocibus usq;
 Tuq; arguta iterum resonans dic fistula carmen.

O nemus hinc illinc surgens super æthera, quondam
 Grata quies fesso. cum stratus gramine molli
 Suspiciens teretes ramos super impendentes
 Gaudebam uiridi specie resupinus in umbra.
 Hic hederæ lambunt molles. hic Arbutus antris,
 Eminet hic fugiens in cœlum garrula Pinus.
 Cum leuis hirsutas frondes mouet aura Fauoni.
 Garrula tuq; etiam dic mecum fistula carmen.

Obstrepat ecce cadens saxi manantibus humor.
 Et salebris offensa procul respondet imago.
 Ite simul prope me pecudes, simul ite capellæ.
 Lanigeræ pecudes, hirtæ simæq; capellæ.
 Pascite propter aquas. hic mollia pabula campi,
 Hic dumosa uiret rupes. ne uis fera uenti
 Præcipites summa specula deturbet in undas.
 Ne lupus insidias circum malus inuestiget.
 Ite simul prope me pecudes, simul ite capellæ.
 Tu quoq; pelliti custos gregis, ardua, pernix,
 Strenua, fida, sagax, uenatrix, effera, pugnax,

Leuce no Comminus occurrens fures age candida Leuce.
 men ca= Dulcius hoc iterum repetat mea fistula carmen.

us Cy= Cœruleo surgunt rorantes gurgite Nymphæ,
 clopis. Stellantes nox picta sinus ubi fusca recondit.

Quas inter mea cura uenit Galatea sorores.
 Hanc nunquam uitreis è fluctibus egredientem,
 Ceu quondam solitus fueram spectare licebit.
 Et nunc illa novos casus miseratur amantis,
 Assidet & forsā, sed supprimit ore querelas,
 Ne mea præsentī laceret præcordia luctu.
 Dulcius hoc iterum repetat mea fistula carmen.

Iamq; procul uisus tristes agnoscere uoces,
 Et gemitus per sæpe meas grauis impulit aures.
 Quandoquidem unanimes pariter coniunxerat ambos
 Fidus amor, pressitq; tenaci compede uinctos.
 Ex quo leuis adhuc matrem comitatus euntem,
 Namq; iuuat meminisse meos mea fistula amores,
 Conspexi roseis carpentem lilia palmis.
 Et strophio religata comas formosa nitebat.
 Dulcius hoc iterum repetat mea fistula carmen.

Tunc primum rudis insolito iactatus amore
 Errabam, memini bis denas concere noctes,
 Bisq; dies denos solis sub rupibus Aetnæ,
 Nec minor Aetnæis quàm rupibus æstuat ignis,
 Gliscebāt tenero sub corde Cupidinis ignis.

Inspexi

Inspeci primum liquidis tunc fontibus ora,
 Florebat malis cum nondum pulchra iuuentus.
 Luxuriemq; comæ fingebam letus opacam.
 Te quoq; tunc primum modulans mea fistula cantus
 Edocui. quibus obstupuit genus omne ferarum,
 Atq; euulsa procul radicitus affuit arbor.
 Tum uaga præcipientes tenuerunt flumina cursus,
 Et mea: uicta nouis concentibus, effera quamuis,
 Nata mari quamuis, properans è fluctibus ultro
 Adnabat. dolor est, hæc & meminisse uoluptas.
 Frigidulam ah. quoties trepidamq; amplexus in acta
 Nusquam amittebam, donec suspenderat altam
 Luna, facem, & tremulis splenderet ignibus æther.
 Tanta mihi quo nunc ceciderunt gaudia? nec te
 Aspiciam posthac leuibus super æquora plantis
 Nereidas inter blandas agitare choreas.
 Tristius extremum resonet caua fistula carmen.
 Viuite montiuagi Panes, uos uiuite Nymphæ.
 Ille ego sum Cyclops Siculæ modulator auenæ.
 Pascere doctus oues, calathosq; intexere iunco,
 Et canibus lustrare sagacibus omnia syluæ.
 Viribus inuictus quondam, quæ cuncta nefandus
 Abstulit æterna rapiens caligine lucem.
 Tristius extremum resonet caua fistula carmen.
 Stultus ego: Eurymedes prædixerat omnia uates.

Mea Ga-
latea.

Nefandus
Ulysses.

Infœlix Cyclops, Atachus tibi frontis honorem
 Demet Dardanijs ueniens rate uectus ab oris.
 Quæ, nisi dempta foret mihi mens prius, euitassent.
 Venerat, & blando cælans immania uultu,
 Insidijs animum rapuit malus ante, dolosi
 Tristia dona ferens nimium pretiosa Lyæi.
 Nectar erat dulci mihi Nectare dulcius Hyblæ,
 Et ceu Lethæo dilutum flumine sensus
 Eripuit, circum uisi concurrere montes.
 Et remeare uadis resluentibus Acidis unda.
 Tum geminum caput attollens pecus omne per æquor
 Cernere erat passim liquidis colludere campis.
 Iamq; sopor pressit languentem, sponte nec inde
 Territus exilui, cæcâq; in nocte uolutus,
 Cæde madens, ustusq; genas, ferus, anxius, amens.
 Voce fremens, miser errabam, ruit undiq; syluis
 Turba minax, nec quò se immittat conspicit usquam.
 Ille etenim insultans, uictorq; fugacibus Austris
 Vela prius procul hinc dederat leuis ales in altum.
 Atq; ingrata sui monumenta eterna reliquit.
 Tristius extremum resonet caua fistula carmen.
 O pater, ô pelagi regnator siccinæ inultum
 Me finis, inuisi nauem prædonis ad actam
 Quin rapis huc nobis perdendam? uulsa uideres
 Corpora iacta manu, pontoq; immersa cruento.

Iamq;

CYCLOPS.

Iamq; uolant passim correpta cadauera, raptis
 Visceribus, riuuq; fluunt iam sanguinis atri.
 Tum capitis diri direptum lumen utrumq;
 Disijcerem, poenas lueret, quas repperit ipse.
 Supplicijs quando nihil est his tetrius usquam.
 Tristius extremum resonet caua fistula carmen.

Vel tu si qua mei tangit te cura procellas
 Inijce, ut impulsus per saxa furentibus Euris
 Frigidus exhalet uitam sine honore sepulchri.
 Quod si fata negant primosq; reuisere portus
 Constituant, longis durisq; laboribus actus
 Da pater amissis socijs crudelia passus
 Hospitia, ignotasq; pererret naufragus oras.

Quin etiam exhaustis erroribus in sua postquam
 Regna reuectus erit, manus impia morte cruentet.

Hæc horrenda fremebat atrox Polyphemus ad undas,
 Quæ mea ne posthac quaterent tremefacta pauore
 Pectora, tu tandem ueniens dux in clypeu Teucrum
 Eripis, & dira seruas à morte receptum.

Telegos
 nus in=
 terfecit
 Vlyssena
 patrem

CYCLOPIS FINIS.

ARGVMENTVM GALATEAE.

*Polyphemus pastor, cum in syluis de Galateæ amore
secum quereretur, & Echo eius uerba redderet, existi-
mans Galateam amicam alicubi latentem secum ludere,
ac sua iterare uerba, ita tandem eam alloquitur.*

ANTONII

THYLESII CONSENTINI.

GALATEA.

QVID mecum quereris, uel me magis improba rides,

Garrula, uocalis, mima, diserta, loquax?

Quæ mihi nulla uideris opacis abdita syluis,

Sed mea dicta refers affona, nulla licet.

Iam satis ô Galatea superq; iocosa fuisti,

Ludere quin ludum desinis insolitum?

Quin profers formosa caput, latebrasq; relinquis,

Inq; sinu recubantem ambitiosa foues?

Irritas lasciua, meum iecur æstuat ardens.

Ibo ego per rupes, teq; per antra sequar.

Nunquam hodie euades saltas fugiens super undas,

Fluctibus aut merges lapsa sub æquoreis.

Sed gelida mecum requiesces strata sub umbra

Ilicis ad ripas dulce sonantis aquæ.

Et modo blanda choros agitare uirentibus herbis

Hospes gaudebis inter Hamadryades.

Dum caua mille sonans numeros mea garrit arundo,

Ludit & intonsas corniger inter oues.

Quamuis muta filet nunc fistula, buccina postquam

Tortilis inflexo turbine missa fuit.

THYLESII

Quæ patula illudens hirsuto in pectore pendet
Pignus, uel nostræ testis amicitiae.

Congregat una greges sparsos ad septa, fluentis
Hac quoq; deponunt hubera lactis onus.

Ad foueo assidue simul ora, impexaq; menta,
Sola etenim sedat concaua testa sitim.

Sæpius & multo sinuosa uolumine questus
Fundit, & umbriferum personat omne nemus.

Ac mihi dum texto calathus concrefcit hybisco
Barbato tibi sit pascere cura greges.

Interdum pharetrata fugacibus obuia ceruis
Ibis Lynceæ tegmine amicta humeros.

Candentes humeros, qualis nix albet in Aethnæ
Aeriæ incensis frigida uerticibus.

Quæ, uelut æstiuis tabescit solibus, utq;
Liquitur ex altis lapsa cacuminibus.

Sic miser, Aethnæo quem non minor ignis inurit,
Soluor, & ora madenti fletibus assiduis.

Munera quid referam, torquatas leta columbas,
Picta quoq; hinnulei mollia terga notis.

Qui tener assuetusq; sero, lactusq; fluore,
Caprigenum querit consequiturq; pecus

Tesqua per & rupes, & per frutices dumosos.
Iamq; manu instituit carperè dente cibos.

Atq;

GALATEA.

Atq; alia accipies: sed munera nulla mouent te,
 Saxa ego uestigans te latebroſa petam.
 Quæ nam age? quæ curuis conuallibus inſonat? audis:
 Quam docili noſtros reddidit ore ſonos?
 Dura, proterua, procax, petulans, quæ illudis amantem,
 Quo trepidas? nullum iam datur effugium.
 Nimirum denſis latet hic ſub montibus, ite,
 Ite canes. ruruſus rettulit ite canes.
 Certum eſt per ſaltus perquirere ſicubi ſe abdit.
 Ite canes. latrat hic, non minus illa latrat.
 Conueniant ſocij, pulſentur cornua bombis,
 En reboant rauco murmure ſaxa iterum.
 Fallor & hiſ forſan latet occultata cauernis
 Delia, namq; canes infremit alipedes.
 Incutietq; ſeris rabiem, Cadmeia proles
 Senſerat iratæ numina ſeua deæ.
 Feſſus an ingenti ſub fornice ſemicaper Pan
 Se reficit. locus hic arguit eſſe deum.
 Oblita nam tonſo molliq; ſedilia muſco
 Leta uirent. fons & dulcis abundat aquæ.
 Tum coma formoſis procumbit Pineæ ramis,
 Floret & illæſo ceſpite diues humus.
 Excitus hic ſomno furit irritabilis ira,
 Sæuaq; terrificis obijcit ora modis.

THYLESII GALATEA.

Quisquis es opperiar. mugit specus ecce resultans.

Quis scit an his stabulet bellua dira cauis?

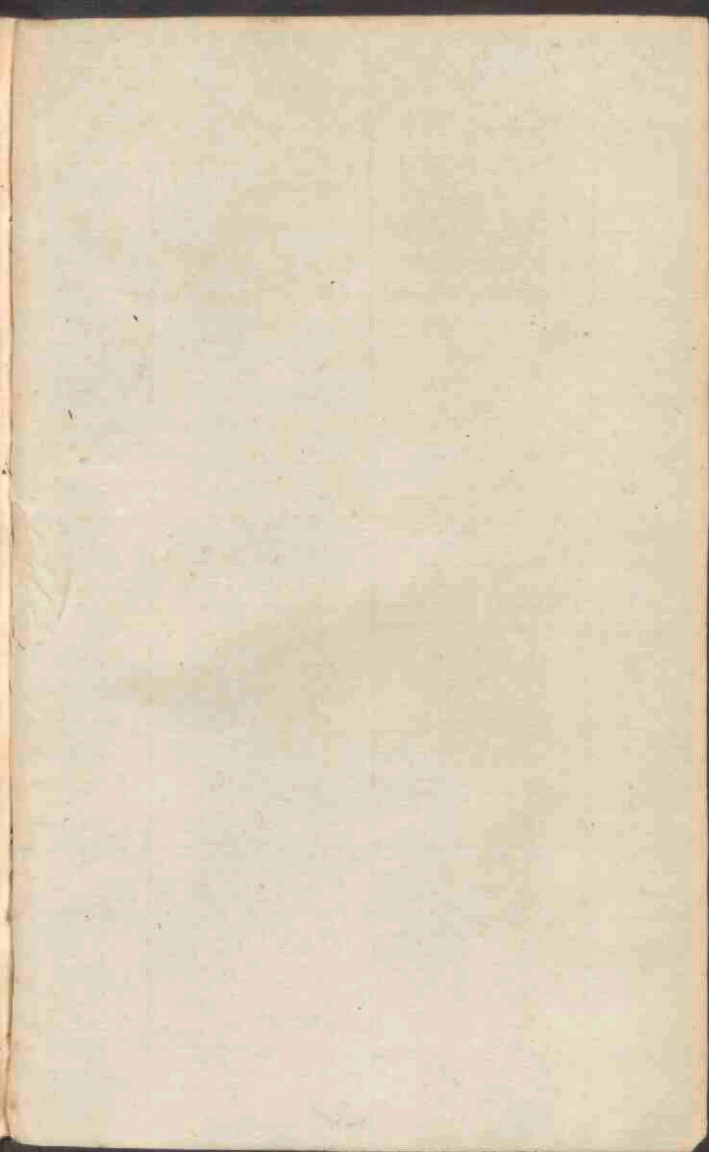
Effera quæ uasto si carcere forte fuisset

Libera, quas strages prodigiosa daret?

Atq; utinam me nunc ingentibus aspera malis

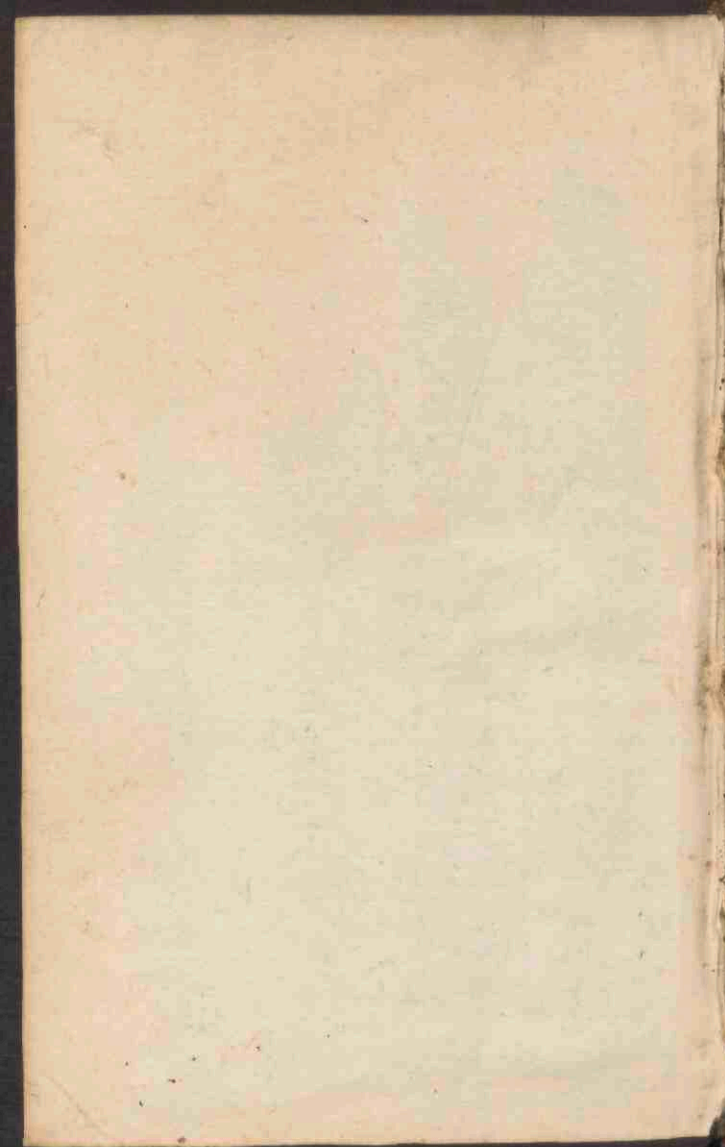
Perderet, ut tandem desinerem esse miser.

GALATEAE FIN

OCN 246267133

3
vo
la
ci
telet
e. d
e. t
ma
ste
a q
pu
lum
nem
de
s
m
e
cu
que
ent
ure
re
m
e
ac
oc
ne
m
ud
g

... in ...
... modus ...
... in ...
... in ...
... in ...
... in ...

D
E

... uclai ...
... on ...
... in ...

D

... am ...
... am ...
... am ...

D

I

38

...
...
...

...
...

...

...

